

ПРОТОКОЛ

№ 1515

гр. Пазарджик, 23.10.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

Съдебни Д. Ив. Д.

заседатели: М. Анг. Г.

при участието на секретаря ДАНИЕЛА Г. МУРДЖЕВА
и прокурора Р. Ат. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Таня Петкова Наказателно дело от
общ характер № 20225220201858 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:15 часа се явиха:

Подсъдимият Г. З. Я.– редовно уведомен в предходното с.з. се явява лично и
с адв. Н. Л. от АК – Пазарджик – надлежно уведомен, надлежно упълномощен
от преди.

Свидетеля К. И. Т. – редовно призован се явява лично.

Свидетеля Р. И. Й. –редовно призован не се явява.

За РП - Пазарджик се явява прокурор П..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото за разпит на явилото се лице.

АДВ.Л.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на
делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

Сне се самоличността на явилиия се свидетел, както следва:

К. И. Т. – на 43 години, от с. Б., обл. Пазарджик, българин, български гражданин, неженен, с основано образование, работещ, неосъждан, без родство с подсъдимия.

На свидетеля се разясни разпоредбата на чл.121 от НПК.

Свидетеля предупреден за отговорността по чл.290 от НК.

Свидетеля обеща да говори истината.

ПРИСТЪПИ СЕ КЪМ РАЗПИТ НА СВ. Т..

СВ. Т.: Познавам подсъдимия Г. Я., от едно село сме. Не живеем близко. П. И. от с.Б. -познавам няколко човека с това име. Присъствал съм на дело по което присъстваше това лице П. И., но Г. тогава го нямаше. Сетих се за кой П. И. ме питате. Това дело не си спомням кога беше. Ден, дата и месец не си спомням, но по памет над 2-3 години минаха от времето, когато мина делото. То беше тук в гр.Пазарджик. Разпитаха ме по него и аз казах какво съм видял и каквото знам. Тогава трябваше сутринта да карам Г. до летището, но той ми се обади 1 час по –рано. В 8 ч. сутринта трябваше да го забера, а той ми се обади час по-рано и ми вика „ела, че стана един инцидент тука“. Питам го „нещо опасно ли е“, но той каза „ела, ела.“ Аз запалих колата и отидох пред къщата му. Там в двора на къщата бяха Г. и съпругата му. В първия момент гледам Г. държи кърпа на главата си и мислех, че си е спугнал нещо главата. Той, държейки хавлията на главата си ми обяснява, че П. И. го е ударил. Аз викам „чакай да видя“ и той тогава мръдна и по мое виждане си беше дълбока раната. Питам с какво го е ударил и той каза нещо с дръжката на нож ли? Нещо такова. Аз не съм видял, аз го заварих така. Повъртахме се да стане време, той се позабърса и го закарах до летището. Вечерта ми се обади, че на другия ден се връща, че не се чувствал добре. Даже от пътя някой път знам, че може да му стане лошо-все пак аз нося отговорност, защото е в моята кола и го питам „лошо ли ти, има ли ти нещо“, но той каза „леко ми се върти свят.“ Явно после се е усложнило. Вечерта ми се обади и на другия ден го забрах от летището в гр.С. и го върнах в с. Б.. След това го закарах да си вади медицинско. Не знам какво е станало, разказал ми е, но мина време и не помня. По телефона се чухме 2-3 дни преди инцидента. Там пред тях разговарях с Г. по телефона и познах по гласа, че П. мина покрай него. Аз П. само по гласа го чух, не съм го видял. Когато е пийнал П. може да го познаеш, защото говори с по-висок тон. Нещо се заяждаше с Г.. Питам го Г., но не

помня какво ми каза. Не помня и какво ми разказа за инцидента. Там където живее Г. има кафе на 50 м. и той отишъл за кафе -Г. и на връщане каза,че П. бил пиян и се заял с Г.. Явно тогава го е ударил ли, не знам. Той и жена му ми обясняваха, че той е влязъл и в двора го е ударил. Пред къщата в двора на Г. има площадка и наистина имаше капки кръв. Аз ги заварих Г. и жена му в двора на площадката.

Мисля, че към 8 ч. трябваше за забера Г., а към 7 ч. мисля, че отидох. Ние сме приятели с Г.. Р. живее срещу Г.. Ако е този Р. за който се сещам, че ме питате, по прякор му викаме „качината“. Този Р. е по-голям от мен, около 50 годишен е. Май не съм заварил Р. там при Г. или пред дома му, нямам спомен да съм го заварил. Не помня Г. и жена му да са ми казвали, че Р. е ходил у тях и че е разтървявал Г. и П.. Направи ми впечатление, че на площадката имаше повече капки кръв, а вън не съм забелязал, не знам дали, защото повече е седял на площадката.

Докато бяхме на площадката П. и жена му не съм ги видял. Пред П. имаше изнесена уредба. Имаше музика, свиреше уредбата. Направи ми впечатление, защото беше 7 ч. сутринта. Аз като видях и за мен си е сериозно, не помня да съм видял друг, защото разговарях само с тях и тръгнахме. Къщите им на П. и Г. са през една къща, не са на общ дувар. Едната къща има на други хора и след това е другата. Разстоянието е не повече от 30 метра между двете къщи. Г. като го карах беше с жена му. Не бяха с много багаж. На другия ден като взех Г. жена му май и тя се върна. Не помня дали жена му на Г. се върна с него. Аз съм викан един път като свидетел по дело. Г. на това дело не беше, нито пред залата, нито в залата. Тогава имаше корона. Това са думите на Г.- летищата нещо били затворени - това са думите на Г. и за това не е присъствал. С него след това се чухме и ми го каза. Дразгите между П. и Г. не знам за какво са. Баба му, тъща му на Г. живееше с бащата на П., в къщата на П.. После тя почина. Бабата почина преди инцидента, не много скоро, но не мога да кажа точно време. По памет не скоро, не са минали чак 5-10 години. Не помня.

СЛЕД НАПРАВЕНА ЗАБЕЛЕЖКА на присъстващата в залата С. Л. Я. да не нарушава реда в залата и да не се намесва по време на разпита на свидетеля същата продължава да нарушава реда в залата след, което беше

поканена от Председателя на състава да напусне залата, при което свидетелката продължавайки да разговаря, излиза от залата затръшвайки силно вратата на съдебната зала.

Съдът покани св. Я. да влезе в съдебната зала, след което същата влезе в залата.

Съдът намира, че с поведението си св. Я. нарушава грубо реда в съдебната зала, което налага същата да бъде санкционирана.

С оглед на горното и на основание чл.266 и чл.267 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И

НАЛАГА на С. Л. Я. глоба в размер на 250 лв., платима в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд-Пазарджик.

ОТСТРАНЯВА от присъствие в съдебната зала С. Л. Я..

ПРОДЪЛЖАВА РАЗПИТА НА СВ. Т..

СВ. Т.: Не ми е споделял Г., че с П. имат дразги по повод на бащата на П. и неговата тъща.

След изчерпване на въпросите към свидетеля, приключва и съгласие на страните съдът освободи от присъствие свидетеля и същият напусна съдебната зала.

ПРОКУРОРЪТ: Държа на разпита на неявилият се свидетел, ако съда прецени, моля да го доведе принудително, тъй като се докладва в началото, че е редовно призован.

АДВ.Л.: Споделям становището на прокурора. Мисля, че свидетеля ще даде показания, които са относими към предмета на делото. Също така държа на искането, което направих в предното с.з. -да бъде допуснат и разпитан като свидетел д-р Б.П. чрез МБАЛ- Пазарджик за обстоятелствата, които изложих в предходното с.з.

Съдът намира, че фактическата обстановка по делото може да бъде изяснена и без разпита на св.Р. Й..

По отношение на доказателственото искане на защитата за допускане до разпит в качеството на свидетел на д-р Б.П. съдът намира, че следва да остави същото без уважение. От една страна, тъй като д-р П. е прегледал и изготвил СМУ по повод на възникналия инцидент, като същото е приложено към материалите по делото, като обстоятелствата, които се цели да бъдат изяснени чрез неговия разпит, могат да бъдат изяснени и чрез събраните до момента писмени и гласни доказателства. Последното дава основание на съда да остави без уважение и поисканата СМЕ, още повече че същата не е свързана с предмета на делото, а по отношение на това какво нараняване е получил подсъдимия и механизма на причиняването му, са въпроси, които са били решени по НЧХД с влязла в сила присъда и същите не подлежат на пререшаване в настоящето производство.

С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания за допускане до разпит в качеството на свидетел на д-р Б.П. и за допускане на СМЕ.

ЗАЛИЧАВА като свидетел по делото Р. И. Й..

На основание чл.283 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРОЧИТА И ПРИЕМА писмените доказателства по делото – приложените към ДП материали по НЧХД № 1883/2023г. по описа на Районен съд-Пазарджик от лист 13 до лист 51 от ДП, справка за съдимост по отношение на Г. Я. на лист 91-93, характеристична справка на лист 95.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приключи делото след като съдът заличи исканият от прокуратурата свидетел. Нямам доказателствени искания.

АДВ. Л.: Ние имахме искания, но те бяха оставени без уважение. Нямам други доказателствени искания.

Най- напред не споделям становището Ви, че въпроса е разрешен със

сила на присъда по НЧХД, тъй като тогава се е изследвал въпроса дали е извършено престъпление от частен характер, а тук се касае за престъпление от общ характер и ние искаме да изследваме механизма на причиняване на увреждането, а не самото увреждане и какво е по своя характер в което мисля, че има съществена разлика. Освен това дори делото да е решено с влязла в сила присъда има възможност да се установят нови факти и обстоятелства, затова и закона е предвидил възможност за възобновяване на съответното производство, когато се открият нови обстоятелства и нови факти. Най-напред експертиза, която имате предвид е извършена от д-р М. доколкото си спомням, а той не е преглеждал непосредствено увреждането на Г. Я.. Нещо, което е възприел д-р П. и точно затова искахме да го разпитаме, тъй като механизма на причиняване на това увреждане в голяма степен ще покаже коя от двете хипотези отговаря на действителността, тъй като ние виждаме, че има две страни и всяка една изтъква различни обстоятелства. Точно това искаме да разберем, тъй като нито аз като адвокат, нито г-жа П. като прокурор, нито Вие като съдия разполагате със специални знания в областта на съдебната медицина и точно тази липса на знания искаме да бъде запълнена най-напред чрез разпита на непосредствено възприелия увреждането д-р П. и съответно чрез допускане и изслушване на СМЕ. Действително експертизата не задължителна, но ние тук не изследваме характера на телесната повреда, а изследваме как е причинена тази повреда. Тук се твърди, че подсъдимия е знаел, че П. И. е невинен и го е обвинил, а ние твърдим, че не го е знаел това обстоятелство. Доколкото аз непосредствено разгледах раната на главата на Г. З. видях, че тя е една дъговидна рана, която обикновено би могла да се получи от малък цилиндричен предмет, какъвто може да се яви дръжката на ножа. Именно това обстоятелство ще ни даде отговор на въпроса „Знаел ли е подсъдимия, че П. И. е бил невинен или не е знаел?“ Представете си, ако действително е бил ударен с нож. Виждаме, че онова производство, което Вие цитирахте и по което се позовахте е било проведено в негово отсъствие. Той не е могъл да се яви и да се защитава, въпреки, че е имал адвокат. Освен това сега има и свидетел - Р. Й., който е посочен от прокуратурата и държавното обвинение държеше на него и съвсем основателно. Защо да не бъде разпитан? Вие миналият път доколкото си спомням четохте определение и казахте, че ще се произнесете относно допускането на разпита като свидетел на д-р П. след като изслушате всички

свидетели, затова аз мисля, че делото все още не е изяснено от фактическа страна и мисля, че трябва с оглед правото на защита да ни дадете възможност да изчистим всички съмнения в процеса и едва тогава да се произнесете със стабилен съдебен акт, който да удовлетворява всички страни и общественият интерес разбира се. Затова моля да преразгледате въпроса относно свидетеля, както относно разпита на д-р П. и евентуално назначаване на СМЕ, която да покаже в крайна сметка дали тезата на П. И. или тезата на подсъдимия е вярна. А това, че е бил оправдан П. И. не означава, че подсъдимия е извършил престъпление.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, съгласно чл.413 от НПК влезлите в сила присъда са задължителни за гражданите, длъжностните лица и съответно всички, като с влязлата в сила присъда произнесена на ...г. П. И. е признат за невиновен да е извършил деяние по чл. 130, ал.1 от НК, поради което с подаването на тази тъжба Г. Я. е извършил престъпление по чл.286, ал.2 от НК. В този смисъл адв. Л. не е прав относно съжденията му за влезлите в сила присъди.

Съдът намира, че изложеното по-горе становище от защитника, не води до необходимост от преразглеждане на постановеното определение, с което са оставени без уважение доказателствените искания и е заличен като свидетел по делото Р. И. Й..

СТРАНИТЕ /по отделно/: Други доказателствени искания нямаме.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, дами и господа съдии поддържам обвинението срещу Г. З. Я. за извършено престъпление по чл.286, ал.2, вр. с ал.1 от НК. Няма спор по отношение на показанията на свидетелите, че всичко се случило между Г. Я. и П. И. като спречкване на датата, посочена от прокурора в ОА- ...г. Всички разпитани свидетели, включително и обвиняемия потвърждават, че това е датата на спречкването между П. И. и подсъдимия Г. Я.. Не е ясно според Г. Я. какво е предизвикало

това спречкване между двамата, като най-простичко го обяснява жената, която е живеела на семейни начала - С. Д., а именно, че сутринта, когато се е случило това им се обадил техен племенник К., който искал да се донесе уредбата в дома на майката на С. Д.. Съответно П. И. е изкарал уредбата извън дома си , а се разбра и от показанията на свидетелите, че Г. Я. и П. И. живея в непосредствена близост и както е било твърде рано музиката от уредбата е била пусната изключително силно, а през това време Г. Я. си е пиел кафето в непосредствена близост до уредбата. Разбра се също така, че има отношения между тях, които са свързани с отношенията на техни роднини, а именно- бабата на подсъдимия Я. е живеел с бащата на И. и това не го казва прокурора, това го казва св.С. Д. в предишният си разпит пред Вас на ...г. Дали това е усложнило отношенията помежду им не се изследва в с.з. това не е и необходимо, защото то не е факт, който се доказва в случая, но така или иначе според показанията на св.Д. Г. Я. си е хвърля кафето, тръгва да се разправя с П. И., хваща го за ръката, която непосредствено преди това е оперирана и е с 36 шева. П. И. страшно го заболява ръкава и се опитва да се освободи от Г. Я. и с глава удря в главата подсъдимия с цел той да отпусне ръката му и да не изпитва такива болки, защото е бил непосредствено опериран. Това е случилото се на ...г. Вместо това обаче да опише съвсем честно и откровено и конкретно какво се е случило на ...г. на ...г. след, като се снабдил със СМУ Г. Я. подава тъжба в РС-Пазарджик с № .../29.12 , като пред надлежно орган набеждава П. И. от с.Б. в престъпление по чл.130, като описва в тъжбата си фактическата обстановка или съвсем други факти, а не тези, които действително са се случили на ... г. Разговорно и не само, а и смислово и стилистически, когато описваш нещо, което е различно от това, което се е случило ти лъжеш. Другото наименование на думата „лъжа“ в правото е „казваш неистина.“ В тази тъжба в случая подсъдимия Г. Я. описва фактическата обстановка, която няма общо с реалната и не припокрива обективните факти от реалната действителност, поради което е лъжа. В тази тъжба Г. Я. описва, че П. е дошъл при него и му е казал думи „ ти си тарикат бе?“ , тогава съответно Г. Я. влиза в двора си, а П. изважда нож от ръката си. Т.е. нещо, което не е истина и по време на НЧХД № 1883/2023г. по безспорен начин е доказано, че П. не имал нож в ръката си и това е описано в актовете на съда, които са произнесени по ЧХ. Удря го с дръжката на въпросният нож в лявата вежда, завива му се свят, пада на земята и заявява, че поведението на

П. е изключително дръзко. Влязъл е в собственият му дом и му е нанесъл силен удар с дръжката на ножа в присъствието на жена му. От тези всички изброени неща единственото вярно е, че има евентуално нанесен удар в областта на лявата вежда, но този удар е нанесен от страна на П. И. само за да се освободи от хватката на подсъдимия Я., който стиска оперираната му ръка и съответно И. изпитва болки от това, тъй като току що е с шевове на ръката. Това се потвърждава от жената с която е живял тогава, така и от писмените доказателства по делото. Искайки П. И. да бъде осъден подсъдимия Я. изопачава фактите и излага неистини в тъжбата си до РС-Пазарджик и по този начин набеждава П. И. в извършване на престъпление и то умишлено по чл. 130, ал.1 от НК, като съобщава неверни факти. Това изпълва признаците на състава на чл.286, ал.2 от НК, тъй като са налице всички обективни признаци, образувано е НЧХД. П. И. е привлечен към наказателна отговорност така, както изисква състава на чл.286 и той се превръща в подсъдим по НЧХД № 1883/2023г.. От субективна страна са налице всички признаци, тъй като подсъдимия Г. Я. съзнава, че излага неистини в тъжбата си до РС –Пазарджик и съзнава, че това, което писва в тъжбата си не е истина, което е тъждествено на лъжа, а именно същият знае, че П. И. е невинен и че нещата не са се развили така на ... г., но излага тези неистини в тъжбата си до РС-Пазарджик. Прокурорът счита, че от една страна са налице всички обективни признаци на състава, налице са и тези от субективна страна и моля след като отсъдите всички доказателства да вземете предвид показанията на св. С. Д. и частично тези на св. Я., както и показанията на св. П. И. и признаете подсъдимия Г. З. Я. за виновен за деяние по чл.286, ал.2, вр. с ал.1 НК, като му наложите съответното наказание предвидено в закона, като предлагам на уважаемия съд същото да се изтърпи, ако е в размера предвиден от закона при ефективно изтърпяване. Моля съда да вземе предвид, че деянието е извършено през 2020 г. Спомена се днес, че към този период България е била в пандемия и подсъдимия Я. изтъкна пред съда, че не бил могъл да дойде по НЧХД № 1883/2023г., поради наличие на тази обстановка, поради което ако съда прецени би могъл да възприеме това като смекчаващо вината обстоятелство на подсъдимия, тъй като наистина обстановката в Р България към 2020г. беше по-различна от тази в настоящия момент. От друга страна подсъдимия не изразява каквото и да е съжаление към извършеното от него, продължава да пред РС-Пазарджик да поддържа версията, която е

поддържал и в тъжбата, поради което моля съда да вземе предвид всички тези факти, обяснения, показания и да определи справедливо наказание на Г. Я. по отношение на извършеното от него престъпление „набедяване.“ В този смисъл моля за Вашият съдебен акт.

АДВ. Л.: Уважаема г-жо съдия, уважаеми съдебни заседатели аз съм на мнение, че делото не е изяснено от фактическа страна. Само представителя на държавното обвинение заяви, че подсъдимия обективно е бил възпрепятстван да се яви по НЧХД и да се защитава лично и дори пледира пред Вас това да бъде отчетено като смекчаващо вината обстоятелство. Вярно е, че влязлата в сила присъда е задължителна за съда, гражданите и за адм. Органи. В случая обаче тя не може да се прилага безусловно по отношение на друг наказателен процес, който изяснява вина за друго престъпление. Едва ли е нужно да обяснявам, че експертизи са били оборвани от други експертизи. Комплексни експертизи обикновено оборват експертизи от едно ВЛ. Знаем, че и съдебната практика често е противоречива, което налага и да се издават тълкувателни решения по редица въпроси. В крайна сметка нека да си зададем въпроса- доколко подсъдимия Г. Я. лъже, че има причинена лека телесна повреда. Има причинена телесна повреда и тя е квалифицирана като лека такава. Това е приел и съда по НЧХД. Той когато казва, че му е било причинено телесно увреждане не лъже, нали така? Ако се върнем в деня на инцидента през м.Д. е било тъмно по думите на свидетеля възприятията на подсъдимия и неговия уплах са могли в значителна степен да го заблудят за много обстоятелства. Т.е той може да вижда неща, които обикновено не би видял или това, което вижда да го преувеличава. Когато подсъдимия казва „аз съм пострадал“ -той не лъже. Той представи и СМУ за това. Аз ще си позволя да разсъждавам върху СМУ, защото това е официален документ. В това СМУ пише, че подсъдимия Я. е имал следните наранявания - над лявата вежда има оток и синкаво кръвонасядане с размери 4 на 3 см, а по цялата вежда има разкъсно-контузна хирургически обработена рана с размери около 4 см, като има 4 бр. хирургически конци. Имаме официален документ за телесно увреждане и не би трябвало да има съмнение, че подс. Я. е получил действително нараняване за което се оплаква по съответния ред. Не можем да искаме от него да има представата, която би имал съдия или адвокат или един прокурор. Затова сочи, че този който е причинил това увреждане е виновен за причиняване на телесна увреда. И съда доколкото си спомням е оправдал П.

И. не защото не е причинил телесно увреждане, а защото е приел, че става дума за неизбежна отбрана. Т.е. безспорно между П. И. и подсъдимия е имало някакъв инцидент. От този инцидент Г. Я. е получил телесно увреждане. Въпросът е -как е получил това увреждане, за да можем да преценяваме достоверността на свидетелските показания? Обикновено по тези дела има две версии и две тези, като или една е вярна или другата. Не може и двете да са верни, затова съда трябва не само да приеме и да изследва всички обстоятелства по делото, но и да изследва единствената обективна находка и това е телесно увреждане. По какъв начин е било получено? Ние искахме точно затова да бъде разпитан д-р Б.П. като изтъкваме, че този доктор не е бил разпитан по време на провеждане на НЧХД, което е съществен пропуск според мен. Допуснат е като ВЛ д-р М., който мисля, че не е прегледал изрично Г. Я. и се е произнесъл изцяло по писмени сведения, без да отчете нараняването, че се касае за разкъсно-контузната рана, която не може да се получи от вътре -навън. Това обстоятелство по делото остава не изяснено към този момент. Аз не споделям достоверността на свидетелските показания на които се позова държавното обвинение. На мнение съм, че инцидента е станал в двора на подсъдимия Г. Я. и това се потвърждава от свидетелските показания. На първо място разпитаният днес св.Т., който каза, че забелязал кръв в двора на площадка и не е забелязал кръв на улицата. Нека сега да съпоставим тези негови показания, той е единственият незаинтересован свидетел по делото, който няма роднински връзки нито с подсъдимия, нито със св.П. И.. Той е единственият свидетел на когото Вие можете да дадете вяра и струва ми се от непосредствените впечатления дава достоверни показания и прави добро впечатление и като човек. Моля да се неговите показания с тези на св. Д.. В с.з на ...г. тази свидетелка на лист 3 от протокола каза— „и му пукна пукната веждата, аз видях, че кръв му хвърчеше на Г. от веждата. Г. беше целият в кръв, видях кръв, но не знаех, че е от веждата.“ Тези показания нека съпоставим с тези на днес разпитаният св., който каза, че кръв е имало вътре в къщата, а не на улицата, което означава, че инцидента се е случил в дома на подс. Г. Я.. Това показва, че това, което казва и описва в тѣжбата си къде е станал инцидента той е твърдял вярно обстоятелство. Именно, че инцидента се е случил в дома на подсъдимия. Ние твърдим, че такава разкъсно- контузна рана с такава форма и ръбове може да се получи не от вътре навън, а обратно чрез удар с предмет, който може да бъде дрѣжка на

нож, която да се държи когато ръката е свита в юмрук и острието сочи нагоре към палеца, а дръжката да завършва при кутрето и когато тази дръжка е с цилиндрична форма и се нанася удар по начина по който показаха и свидетелите с насочване на дръжката директно и под ъгъл към лицето на пострадалия Г. Я. може да се получи такова увреждане. Затова ние искахме ВЛ да каже дали тази рана се е получила по този начин. Затова ние смятаме, че подсъдимия не е знаел, че П. И. е невинен, напротив. Той самият е бил жертва на удар, който му е причинил телесно увреждане, за което няма спор и по НЧХД и това увреждане е станало по начин по който съобщава подсъдимия в двора на неговата къща. Всички, включително самият П. И. твърди, че той сам е отишъл да търси сметка от страна на подсъдимия. Отишъл е пред неговият дом да търси отговорност. Св. К. Т., който днес разпитахме също твърди, че дни преди инцидента П. И. се е разправял с подсъдимия Я. и той по гласа му е познал, че П. И. е пиян. А това, че е употребил алкохол говори и св. Д.. Какво в правил в деня на инцидента подс. Я. -имал е намерение да пътува за чужбина. Когато човек има намерение да пътува за чужбина едва ли има някакъв план да се разправя с друг човек. Имал е уговорена среща за което по делото няма спор, напротив. Този, който се е разправял и преди е П. И.. Той се е разправял и преди инцидента с него и е злоупотребявал с неговите чувства, като е пускал силна музика с което е засягал чувствата на подсъдимия и св. в днешното с.з. също заяви, че му е направило неприятно впечатление силната музика, когато е отишъл да забере подсъдимия. Няма спор и никой не оспорва по делото, че П. И. е употребил алкохол. Както казва и подс. че е миришел на алкохол. Пускал е силна музика сутринта в 6 часа. Получил е самото нараняване е факт. Тука искам да насоча вниманието ви към следното- защо лицето за което се твърди се е замахнало с главата и е причинило тази разкъсно-контузна рана чрез удар глава с глава няма никакво нараняване на неговата глава? Защо това лице не си е изкарало медицинско и защо не е обърнало внимание на лекаря и да каже „ докторе, глава с глава сме се ударили, пукнах веждата с моята глава.“ Няма такъв документ. Св. Д. твърди, че малко му се зачервила главата. Може ли двама души, които се удрят по такъв начин, че единият получава 4 см. разкъсно-контузна рана да няма нищо по своето лице? Аз не мога да си представя- поне някакво нараняване ще остане. Зависи къде попада в едната глава и другата глава, защото хората са с различно телосложение и с различни

характеристики, но когато два предмета и две глави имат такова силно съприкосновение и едната получава талкова тежко нараняване, а другата да не получи нищо. Как можем сега ние да установим, че версията на подсъдимия може и да е истинската? Щото имало някакво ЧХ, което е решило, че 2-те страни са се били помежду си и в условията на неизбежна отбрана е оправдало едното. Само до тук се разпростира силата на присъдено нещо. Само, че ние правим уговорката участвал ли е подсъдимия в това ЧХ?“ Не е участвал по обективни причини. Прокурора иска това да бъде смекчаващо вината обстоятелство по настоящето дело. Разпитан ли е по ЧХ д-р П.? Мисля, че не е разпитван. Самият д-р П. непосредствено след като е прегледал подсъдимия е издал СМУ. Д-р М. дори не е прегледал тогава Г. Я.. Може сами да се убедите, че той има дългообразен белег, който показва, че е получен с цилиндър с малък диаметър, което може да бъде дръжката на нож и за това аз мисля, че при тези доказателства не можем да кажем, че подс. е мислел че П. И. е невинен. Нека се поставим на негово място, защото, ако и Вие имате разкъсно-контузна рана 4 см. с тежък оток и кръвонасядане дали бихте излъгали, ако се оплачете в полицията за това обстоятелство? Самите тези и подсъдимия твърдят, че са неграмотни и че не знаят какво пише в тъжбите от едната до другата страна и чрез адвокатите си пускат до съответните органи. Даже в едно от с.з. разпитахме св. И., който твърди, че става дума за ножове и брадви, нещо което не фигурира в тъжбата на подсъдимия и когато му зададохме въпроса няма такива ножове и брадви той каза „нищо не разбирам, аз съм неграмотен. Моят адвокат пуска жалбите“, а че св. П. И. дава недостоверни показания може да се установи само като се види, че твърди нещо, което никой от свидетелите не твърди. Той казва следното в протокол от на лист 7 св. И. казва „ аз тогава избягах в къщи след, като Г. взе едно дърво и тръгна към нас.“ Това нито един свидетел не го твърди, дори и жената с която тогава е живеел на съпружески начала. Това си е негова литературна измислица, както и повече от нещата, защото, ако приемем, че в една част свидетеля говори достоверно как да сме сигурни, че говори истина в останалата част. Нито св. Д., нито св.Я.. Не знам за този свидетел, който не разпитахме в днешното с.з. и който е присъствал непосредствено след инцидента, но дори и да приемем останалите свидетели никой не твърди, че подсъдимия Г. Я. бил взел дърво и взел да го гони. Ами защо, ако е взел да го гони с тази рана от която му е хвърчала кръв от лицето

няма кръв по улицата? Нали св. Д. каза, че едва ли не хвърчеше кръв от веждата на Г.? Защо няма кръв по улицата, а кръв има в двора на подсъдимия. Ние твърдим, че истината казва Г. и то изобщо когато е пускал жалбата е бил убеден в своята правота и е бил сигурен, че другото лице П. И. е виновен за неговото увреждане и той му е пукнал веждата. Дали с главата го е ударил не можахме да установим, защото аз на тези свидетели не мога да имам доверие, включително и Вие. Ние трябва да изхождаме от обективните находки. Имаме разкъсно-контузна рана 4 см. и тя не е в права линия, а е под формата на дъга над веждата. Сега, ако иска той да говори за „последна дума“ обърнете внимание какъв белег има на главата си. Аз като преценявам всички обстоятелства смятам, че той не е набедил П. И., защото той не е знаел, че той е невинен, а напротив. С оглед неговото възпитание, неговия жизнен път, неговото образование и представа той е убеден, че е жертва, че е ударен, че е пострадал и казва истината. Аз Ви моля да го оправдаете, защото съм убеден, че при дори наличните доказателствата, а според мен те не са достатъчни имаме възможност, имаме лице, което можем да разпитаме и това лице е посочено от прокуратурата. Не сме го посочили ние. Мисля, че е разпитан на ДП. прокуратурата държеше да бъде разпитан този свидетел, поне такъв спомен имам, защо да не го разпитаме? Моля да го оправдаете.

РЕПЛИКА ПРОКУРОРЪТ: Всичко е започнало с думите отправени от подсъдимия Г. Я. към П. И., които ги каза св. Д. –именно „когато почине П. и майка му ще им пусне музика.“ От фактите, които са събрани по ДП и най-вече съдебното следствие може да се направи този извод, който прокурора посочи пред уважаеия съд. Дефакто подсъдимия Я. стиска за ръката П. И. и му причинява много силна болка, както казва самият П. И. в показанията му като свидетел „трябваше да се отърва, това, че ми стиска оперираната ръка,“ поради което последва удара в главата. Адв. Л. се опитва да убеди съда, че въпросната 4 см. разкъсно-контузна рана на която той изключително много натъртва е причинена от предмет, но това са едни илюзии, които ги няма по делото. Никой от свидетелите, които са разпитани не посочва, че П. И. е държал нож в себе си или какъвто и да е друг предмет. Това го казва само подсъдимия и неговата съпруга С. Я.. Днес дори св.Т. не споделя да му е споделено, че П. И. има нож. Или въпроса за кръвта на площадката, дефакто ако тази повърхност бетонна на площадката задържа кръвта улиците каквито представляват или са с асфалт или са с пръст. Освен това св. Т. няколко пъти

посочи, че е било около 7 часа. Т. е. отново е било тъмно м.Д. 2020г. наистина прокурора го попита дали е видял кръв отпред, но това предполага съответното осветление и най-вече развиделяване, за да може да види това на улицата, а е ясно, че след като са влезли в двора това се е виждало. Дали поради характера на покритието на така наречената площадка. Адв. Л. се опита да насочи съда към две неща: едва ли не подс. Я. казва истината в тъжба. Не, той не казва истината. Казва, че е ударен с дръжка от нож, което не е вярно. Той е ударен с глава и то при отбрана от П. И., за да му пусне ръката. Второ: няколко пъти се спомена тук, че едва ли не тези телесни увреждания, които Г. Я. са му причинени той си мисли при всички положения, ама вече толкова не е наясно с фактите от делото, но въпреки всичко подава тъжба в която посочва изреченията, който прокурора е посочил в диспозитива на ОА. Конкретно в тъжбата си подс. Я. набеждава П. И. в престъпление и го прави с ясното съзнание, че П. И. е невинен, че преди да се стигне до инцидента между тях на 17.12 той е казал въпросните думи и го е предизвикал. В този смисъл моля да го признаете за виновен.

ДУПЛИКА АДВ. Л.: Прокурора изложи твърдения, които бих охарактеризирал, като предположения, че видите ли щом настилката е бетонна в двора отвън не била. Къде делото се установява каква е настилката по улицата, за да предполагате, че той в тъмното не е могъл да види следите? Чисто житейски, ако говорим от момента на инцидента до идването на св.Т. е минало време и аз като Вас мога да изложа предположение, че развиделило и свидетеля е възприел кръвта в двора, както пише в тъжбата. В тъжбата пише „аз влязох в двора,докато чаках при мен да дойде и ми вика-ти си много тарикат. Аз влязох в двора и целият инцидент и от удара ми се зави свят и паднах на земята. Потече много кръв.“ От къде св. П. И. е решил, че подсъдимия го е подгонил с дърво. Кой друг св. освен И. го твърди това нещо? В тъжбата е описано именно обстоятелството, че на него му е причинен удар от дръжката на нож. Вие казвате „ нито един свидетел не е възприел.“ Ами то не е имало свидетели-очевидци, защото в първоначалния момент на улицата са били само подсъдимия и П. И., за това аз исках ВЛ да дойде и да каже може ли по този начин по който говорят свидетелите да се получи това нараняване? Това са специални знания, които ние ги нямаме. Свидетелите, каквото и да говорят, те могат да си измислят и да възприемат неща, които не са се случвали. Имало е в практиката на разузнаването случай

при които бъдещите агенти ги подлагат на стресови ситуации при която излизат хора с автомати и разстрелват. След това застреляните, които падат на земята и са обляни стават и се оказва, че това е мероприятие, което се разиграва. Всичките присъстващи ги разпитват и се оказва, че нито един от тях не е възприел това, което се е случило и това, което после гледат на камерата. Нормално е когато двама души се карат и има инцидент и когато е било тъмно да не се възприемат нещата, които не са се случили и за това в тази насока да се доверяваме на свидетелските показания означава да осъдим едно лице и с огромният риск да се допусне съдебна грешка. Тези знания може да ни ги даде само специалист по съдебна медицина не само, който се запознава с медицинските документи. Не може дори и досега е останал белег на главата. Да може да прегледа П. И. и Г. З. и да каже възможно ли е тази дълговидна рана, която след 3 годишна давност седи на главата на подс. Я. как е получена? Като стана дума за свидетелите, какво каза свидетеля днес? Каза „когато си махна кърпата беше голяма рана“, но впечатлението е, че е видял голямо нараняване по главата на Г. Я., а неговата съпруга каза „имаше дупка на главата.“ Така го е възприела, като така го описва и св. Т. И аз твърдя, че това нараняване не може да се получи чрез удар глава с глава, защото имаме разкъсно-контузна рана. В съдебната медицина има учебници, които описват точно такива рани, които се получават от тръби, от ножове с цилиндрична форма. По същия начин са описани с ръбовете по раните и т.н.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимият: Ето ми е раната /показва белег над лявата вежда/. Аз не съм виновен. Поддържам казаното от адвоката ми. Както каза адвоката, така е. Аз, ако взимах това за колене, ние сме четирима братя трябваше да го утрепем. Както вика той, че ме е ударил в главата, това не може да стане с глава. Жена ми видя цялата работа как ме удари с ножа и как го изкара, понеже на мен кафето ми беше на ръката и викам „махай се, имам си работа. А той ми вика „ти ли си тешкаря?“ Не съм виновен.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимият: Вие решавате, Вие ги знаете законите. Искам да бъда оправдан.

Съдът се оттегли на тайно съвещание, за да постанови присъдата си,

след което обяви същата на страните и разясни реда и сроковете за обжалване и протестиране.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 16.25 ч.

Председател: _____

Секретар: _____